

LITORAL

An. IV Martie 1942 Nr. 10

Inseris in Registr. Publ. Perio-
dice al Trib. Constanța S. I. sub
Nr. 2 din 6 Febr. 1939. Director
Proprietar și Redactor respon-
sabil: Dumitru Olariu. Redac-
ția și Ad-ția: Constanța, str.
Scarlat Vitrav. 26 - Apare lunar.

CE CĂUTAȚI AICI ?

Nu vă mai grămădiți la iarmarocul primăverii,
Talanții voștri au arome de singurătate
Și inimile voastre sunt ca niște cărți uitate,
Pe care le foșnesc doar molliile tăcerii.

Voroava voastră zugrăvită dincolo de grai
V'a'nflpt muțenia în muchii reci de sanctuare ;
Ce căutați aici, printre-alăute și fanfare,
Cu straniul, fermecătorul vostru nai ?

Libații triste primăvara germinează'n voi,
Voi, peste florile ce cast zefirul le'nmlădie,
Adulmecați mereu aceeași sumbră nostalgie,
Precum ai morții cerberi praznicul de-apoi.

O ! He ! să inchinăm domniei sacre a plăcerii !
Năi plin pocalul cu amestec de desfriu și soare.
Ce căutați aici, printre-alăute și fanfare,
Nu,i loc și pentru voi la iarmarocul primăverii...

AUREL DUMITRESCU

SCRISOARE DELA PONTUL EUXIN

Sub geruite omături acum euxinicul țărni se cufundă...
Aspre furtuni prin porți năpustesc din peșteri albastre,
Unde cu grele zăvoare au stat ferecate.
Cind călătoare zăpezi, cind viscole birue totul
Cu vâlmășagul ciudat al zeilor mării,
Numai spre tine, de clasice gânduri prieten,
Cutezătoare plutește corabia visătoriei.
Poate că tu ai uitat, îmi spun deseori, de talazuri
Cu viforoasele brațe de stinci acățate,
Și de funestele panglici de alge mereu șerpuind pe sterpe nisipuri,
Și de augustele nopți cu risipă de lună pe mare.
Cum fluturai în vînt, n'am să uit, vilvătaia pletelor tale
Spre singuratică, negre catarge pornite în larguri ;
Degetul tău mi-arăta în zări străvezie o umbră :
Parcă firav despuia de pe trupul regale vestminte de-azur Amfitrite.
Sacrele torțe, meduze în albe cortegii
Își aprindeau stelara lumină sub ape.
Sciticul viscol, să știi se cuvîne, în vreme
Ce aripa versului ritmic se sbate pe ciipa lirzie,
Candide frunze de-acant îmi pune la geamuri.
Marea, marea plimbărilor noastre, de lespezi
Singură, aprig își rupe cu gemăt hlamida de spumă prin noapte.

IOAN MICU

PYGMALION

Urindu-î zefi calda rugăciune,
Însuflețiră marmora aceea
În care-artistul intrupase fecă
Unică a iubirii lui nebune.

Privea uimit cum izvora scintea
Din al privirii ei aprins cărbune ;
Se limpezi un zîmbet și, minune,
Ca dintr'un abur învia femeea.

Orbit atunci și beat de fericire,
Cuprinse ea o ederă mijlocu-i,
Întruna sărutînd-o în neștire.

Dar clipei dulci simșindu-i crudul, tristul
Amurg, de zef se roagă-acum artistul
Ca s'o inmărmurească far în blocu-i.

DUMITRU OLARIU

FLOARE COSMICĂ

Te vreau, d'or lin, purtat de val,
Vis alb, florind, să crești spre mal.

Din cintec, slavă și azur,
Să te înalți fără'nconjur;

Să te întreci cu năvile,
Să-ți cinte zarea slăvile,

Pe dantelă de talaz,
Pe lucire de topaz.

Spuma cind se va topi
Floare'n locu-i s'o ivi:

Jos, dinspre Nadir
Taină și delir.

Sus, pe lujer, prin petale
Vis și giuvaericale.

Peste visul din corolă
Cerule tot, aureolă.

ION LOLU

Gravuri de C. GROSU

IUBIRE

Ți-e inima la ziua care vine.
Viu, in alcoolul ei senin palpită,
Să ardă în văpaia implinătă,
Elanul pur ce te-a'ndreptat spre mine.

*

Cristalul meu ești, umbra mea dintii,
Crescută-adinc, deapururea tulpină!
Îți măsur oglindirea in ochii mei iatii;
O, preacurată soră, o floarea mea alpină!

*

Sfiită nunta noastră, gîngăș harul —
Adamantin potirul acesta, aur mult.
Odorul izbăvirii a prisosit cu mult
Smerita'nchtpuire a dorului, amarul.

*

Ți-e gîndul dus in noaptea care-așteaptă
Mult infrățita ei nevrută vrere.
Mătășurile calde imbracă-le și cere
Să nu se scurgă clîpa, La răsărit te'ndreaptă!

HORIA NIȚULESCU

